

שישבת

עם בני דון־יחיא, עורך דין

חופשי ומאושר

בני דון־יחיא מדבר כל השבוע על זוגיות ועל גירושים • בשבת הוא נהנה לשתוק לבד בדופלקס שלו בגבעת שמואל, לשחות ולקרוא

אתה עובד ביום שישי?

"לקראת הצהריים אני מגיע למשרד, וכמעט תמיד יש הודעה רחופה במשיכון והמייל מפוצץ. משברי זוגיות לא יוצאים לפגרה בסוף שבוע. לא פעם אני צריך לכתוב בקשה רחופה לבית המשפט: אלימות שמחייבת הרחקת הבעל, אישה שנעלמה עם הילד".

מה אתה אוהב ביום שישי?

"את הקצב שמתחלף, את האיטיות. לא צריך לרוץ לבית המשפט או לפגישה, ואפשר לפנות זמן לקליינט שכולם זונחים: הגוף. התעמלות זה דבר בריא, אבל אני לא כל-כך אוהב לעשות את זה. יש לי אימון בהולמס פלייס ברחוב הירקון עם מדריך צמוד. הוא מתעלל בכל שריר ושריר שלי. יש תרגילים לחיזוק שרירי הבטן, שאותם אני לא סובל. כשהמדריך לא שם לב, אני מזייף בספירה: מדלג מ־3 ל־9".

אתה מדליק נרות?

"כשאני לכד לא. אם מי מילדיי בא לשבת, אני מבשל קצת. למדתי בזמן האחרון את רוי המטבח. אני מאוד טוב בתפוחי אדמה בתנור. קניתי מכשיר לבישול באירוי עם שלוש קומות. זה קל, מהיר ונקי. גם לקלף את הירקות זה משהו חדש עבורי. אני קונה ירקות שאת שמותיהם הכרתי רק מהספרות: בטטה, זוקיני, רוזמרין, טימין וכוסברה. שמעתי פעם אמירה: 'אין דבר כזה יותר מדי שום'. ברקת, ויש. היעד הבא הוא ללמוד לאדות דג עטוף בנייר כסף. משהו באדים נותן לי תחושה מאוד ביתית".

מה המנה הראשונה שהיית ממליץ לגרוש טרי ללמוד?

"אם הוא לא רוצה להסתבך, כדאי שיתחיל בסלט. אפשר גם לפתוח קופסת טונה, להוסיף מיונז וביצה כתושה. בחורף – מרק. הטיפ שלי: להיעזר במרקים מוכנים. אם הילדים באים, אני נוסע לקנות גם אוכל מוכן. ממולאים עושים לי במיוחד קליק. זה קשור כנראה למאכליה של אמי, שעכשיו מלאה שנה לפטירתה בגיל 95. הייתי קשור מאוד לאמא הנפלאה הזאת, שהאריכה ימים יותר ממה שרצתה וקיטרה שאלוהים שכח אותה".

איך הגירושים השפיעו על יחסך עם הילדים?

"אין גירושים בלי מתחים עם הילדים. נוכחתי גם מניסיונם של לקוחותיי, שכל אחד מהם חושב שהילדים לא מספיק מבליים איתו או לא מספיק בעדו. קשה לא לבחון אותם, כמו שבוחנים את החברים לאחר הגירושים: מי נשאר, מי נעלם, מי לא גילה אמפתיה. הנהלת החשבונות שבלב ממשיכה לעבוד".

אילו חברים היית רוצה שיהיו לידך?

"אנשים עם עיניים מחבקות. כדור הארץ לא ממש מושלם. לפעמים הוא די אכזר, קר ומנוכח. אז לפחות שכדור העין יהיה חם. אני רוצה אנשים מחייכים, שידעו להקשיב. אחרי גירושיי, המעגל החברתי שלי קצת התרוקן. יש חברים שנעלמו מחיי. חלק מהם, זה בסדר. אני לא מצטעה. הגיע הזמן. אבל יש כמה שעליהם אני מצטעה. יש בי תחושת חמיצות של אכזבה".

אתה יוצא עם מישהי?

"אני לא מעוניין בזוגיות קבועה. טוב לי עם החופש שלי. הייתי נשוי יותר מ־30 שנה. תחושת החופש היא חלק ממהותי, וכיום אני לא רוצה לוותר עליה. ולמררה זאת, אין כמו מוסד הזוגיות. הוא מספק את כל צורכי האנשים משחר ימי ההיסטוריה, ולכן הוא שורר – והוא ישרור".

איך אתה מרגיש בשבתות שאתה מעביר לבדך?

"יש יתרונות גם לשבתות לבד. מיתרי הקול הם כלי עבודה של עורך הדין. שיש ימים אני מדבר. מיתרי הקול זקוקים למנוחה. כשאני לכד יש יותר זמן לעשות דברים כמו קריאה ומנוחה".

בגירושים לקוחות נוטים להאשים את עורך הדין של הצד השני.

"אני, ולא מעט מחבריי, משתדלים לעצור את רגלם של בני זוג שלוחצת חזק על דושת התאוצה. לא למהר כל כך. אולי אפשר לשקם. ותמיד רצוי ללכת לליעוץ, גם אם הגירושים סופיים. זה טוב הן כדי להתנהל נכון כלפי הילדים והן כדי להנמיך את הלהבות. כשאני פותח את הטלפון במוצאי שבת, אני צריך לחזור ללקוחות שלא יכלו להתאפק עד ליום ראשון והשאירו הודעות. ברוב המקרים אלה סערות בכוס תה, אבל אני יודע שאני צריך להבין את המצוקה".

בני דון־יחיא (63), מבכירי עורכי הדין בדיני המשפחה והירושה, התגרש לפני שנה וחצי ועבר לגור בדופלקס בגבעת שמואל. הוא אב לחמישה. אביו ז"ל ערך את עיתון "הצופה" במשך 32 שנים. דון־יחיא מתנייד על אופנוע. למכונית הוא נכנס רק כשאין ברירה. הוא שוחה על גבו כמעט כל יום בחוף בוגרשוב. במופע ההומוריסטי שהוא מעלה, "טובים השניים", הוא מספר סיפורים, בדיחות וטיפים לזוגיות טובה יותר.

